

Kontakten

MENIGHETSBLAD FOR BEKKELAGET OG ORMØY MENIGHET

NR 2 - 2021 - 82. ÅRG

Dagne Groven Myhren er en levende historiebok

- Ny kirkeordning på trappene
- Bekkelagshjemmet i pandemitiden
- Konfirmasjon 2021 - oversikt
- Har du rom for et barn som trenger å bli sett?

Meningshysteriet

«Vi ønsker å bli bedre. Derfor er din opplevelse viktig for oss. Vi er takknemlige for din tilbakemelding. Det tar bare et par minutter.» Hørt den før? De fleste av oss har garantert det, særlig i disse pandemitider hvor man har vært henvist til nettbutikker for mange kjøp. Tidligere i vår var det en periode hvor jeg handlet en del på flere nettsteder. Etter å ha fått en drøss med slike forespørsler om min mening om handelen bestemte jeg meg for å gi et svar på en av dem.

Jeg skrev at selve handelen gikk greit, men ba samtidig det aktuelle firmaet om å begrense disse forespørslene til mer omfattende kjøp og slutte med å be om evalueringer for hver minste ting som ble kjøpt. Jeg og sikkert mange med meg går lei av slike stadige spørsmål om man er fornøyd med prosessen, og det ender med at man dropper å gi noen tilbakemelding.

«Tusen takk for tilbakemeldingen din, vi tar gjerne imot tips om hvordan vi kan score en stjerne til neste gang du benytter våre tjenester på...», var det intetsigende svaret. Det er greit nok å be om feedback, men når det er satt i system slik, oppleves det overveldende. Det blir for mye rett og slett. Det kan fort gi motsatt effekt av det man håper på, ved at det skaper negative reaksjoner hos folk.

Dette jaget etter vår mening om alt mulig går igjen mange andre

På veien mellom Mehamn og Gamvik i Finnmark. Foto: Jan Brekke.

steder, ikke bare på nettet. I matbutikken hjemme sto det et lite apparat ved utgangen hvor man kunne trykke på en grønn, gul eller rød knapp alt etter hvor fornøyd man var med butikkopplevelsen. Det har jeg ikke sett på en stund nå...

Det samme skjer på jobben. Her må vi jevnlig svare på spørreundersøkelser om jobbmiljøet, hvordan tekniske utfordringer takles, hvordan vårt team fungerer osv. Det siste som skjer på konferanser er at man blir bedt om å fylle ut et evalueringsskjema. Så har vi dette med markedsundersøkelser hvor

man blir avkrevd sin mening om et eller annet. Det er for så vidt mer seriøst, og jeg ser nytten av det. Men det har en tendens til å drukne i alt det andre meningshysteriet.

Hva får egentlig firmaene ut av svarene de får inn på disse spørsmålene til forbrukerne? Jeg vet ikke hvor mye nytte de har av dem. Det er neppe et representativt utvalg som svarer, og hvis alt har gått greit så tviler jeg på at det er så mange som tar seg bryet å gi feedback. Har derimot alt gått på tverke så hører man nok av seg.

Det er ikke alt man føler at man har en gjennomtenkt mening om, og da må det være lov å ikke ha noen mening. Det er gjerne de mer seriøse temaene som saker innenfor klima, miljø, politikk, religion osv. Her er det heller omvendt, at noen kommer ut med sin mening uten at den er helt gjennomtenkt. Når det gjelder livssyn beveger vi oss mer bort fra å ha en mening/oppfatning til å ha en tro. Det å tro at Gud ikke finnes, er like mye en tro som å tro at Gud er der. Så vi er alle troende når vi beveger oss bortenfor det som er mer konkret og som vi kan ha en mening om.

Kontakten

Ansvarlig utgiver
Menighetsrådet i Bekkelaget og Ormøy menighet

Redaksjonens adresse
Bekkelaget og Ormøy menighetskontor, Sandstuveien 15, 1178 Oslo
telefon 23 62 98 70

Forsidebilde: Anne Borgersen Skaug

Redaktør
Jan Brekke, jan.brekke@oslo.online.no

Redaksjon
Gunn von Trepka,
gunn.von.trepka@vikenfiber.no

Anne Borgersen Skaug,
anneskaug59@gmail.com

John Gjertsen,
jg233@kirken.no

Robert August Pedersen,
robert.august.pedersen@gmail.com

Annonser
Annonsefrist: 1. september

Farger: kr. 10,00 pr. sp. mm
Neste deadline: 1. september

Layout: Marie Haakstad

Trykk: Nr1Trykk,
Opplag 7.250
Frivillig abonnement
kr. 250 for 2021
Vipps: #44737, merk Kontakten

Kontakten legges også ut på menighetens nettside som pdf-fil

Trond Skard Dokka er menighetsrådsleder i Bekkelaget og Ormøy menighet.

Støv på hjernen?

Mange husker 50-tallsfilmen med denne tittelen – og da uten antydning til spørsmålstegn. Det var jo nærmest et fast mobbe-refreng, dette. Vi forestilte oss husmødre som var panisk redde for fasaden, og som brukte brorparten av dagene til å fjerne det minste støvfnugg fra klenodier og fra billedrammer med brudepar og slektninger i straks støvet våget å slå seg ned.

Alt kan overdrives, og det var sikkert noen kvinner som overdrev sin støvtørking, kanskje mens mannen overdrev sin bilpolering. Stivnete kjønnsroller var ikke til hinder for at nevrotisk gnicking kunne være ganske likelig fordelt. Imidlertid kan jo støvtørkinga ha hatt et annet innhold enn vi trodde, og vært drevet av andre motiver.

Jeg kom i tanker om dette forleden. Som så mange andre har vi fotografier av familie og slekt på veggen. Der henger de og samler støv. Av og til her i livet trekker man det korteste strået. Derfor er det jeg som tørker støv av disse bildene. Det skjer langt ifra daglig, men den myke kluten blir med jevne mellomrom ført skånsomt over ansiktet til døtrene mine, en etter en, for ikke å snakke om barnebarna. Det er vanskelig å gjøre slikt uten å tenke på dem det er bilde av. Når jeg finner fram gamle album med anebilder i flere generasjoner tilbake, skjer det samme. Jeg pusser litt og tenker på dem med takknemlighet og omsorg. I grunnen tar jeg meg rett og slett en liten andaktsstund med bildene. Og mens jeg varsomt stryker støvkluten over ansiktene deres, er det slett ikke fritt for at jeg sender en liten bønn til Vår Herre.

Mon noen av husmødrene på 50-tallet også hadde det slik? I så fall var det vel ikke støv de hadde på hjernen, selv om det var støv de fingret med. Men om de nå virkelig hadde støv på hjernen, så medførte handlingene deres allikevel at minnene i hvert fall ikke støvet ned.

Mange har også ikoner på veggen. De kan ha vært kjøpt på reiser i katolske eller ortodokse land. De avbilder skikkelser hentet fra kirkas enorme reservoar av minner. Man kan ha dem hengende av mange grunner. Men uavhengig av om man kjenner og verdsetter den de skulle minne om, så får også disse bildene en omgang med støvkluten. Tilbake gir de anledninger til ettertanke. Hva var det nå egentlig med den folkekjære Ambrosius? Hvorfor var Ibsen så betatt av Makrina? Eller hvordan i all verden kan det ha seg at mange i vår tid ser Perpetua og Felicitas som skytshelgener for likekjønnete par?

Noen kjenner det sikkert som vidsynt og befriende uluthersk å ha hjemmet sitt utstyrt med ikoner. Men der tar de feil. Det viktigste lutherske bekjennelseskraftet har en egen artikkel med overskrifta De cultu sanctorum, om helgendyrkelse. Og tro det eller ei, der står det svart på hvitt at helgendyrkelse bør finne sted. Man skal ikke be til de hellige fra forgangne tider, men man bør hente dem fram for å lære av deres eksempel og bli inspirert. Det står til og med at det å framholde hellige vitner – skal vi si «pusse støv av dem» – er noe som bør skje i gudstjenesten.

Av en serie grunner er vi i vår

kirke ikke særlig lutherske på dette punktet. Hverken pietisme eller opplysningstid hadde særlig sans for denne sida ved opprinnelig lutherdom. Derfor har kirka faktisk noe å lære av folk som varsomt tørker støv av de ikonene de har hengende på veggen.

Til tross for at Bekkelaget kirke har mange bilder, er ingen av dem ikoner i vanlig forstand. Men vi har mange lamper med navn på hellige vitner, både på og under galleriet. Navnene er en slags glugger der lyset stråler ut. Under orgelgalleriet er det tre slike. På dem står det henholdsvis St Olav, H N Hauge og Luther.

Så der henger de der da, lampene til disse tre vitnene, og samler støv. I bokstavelig forstand har jeg aldri tørket støv av dem, og sant å si tror jeg ikke det gjøres for ofte av noen. Men også forsømte anledninger er anledninger til noe, når man bare blir klar over dem. Det er aldri for seint med litt støvtørking i overført forstand.

Mennesker er glemsomme dyr. Familiebildene og ikonene, tross alle forskjeller, hjelper oss å huske dem vi ikke ser, noen fordi vi ikke har dem hos oss i det daglige, andre fordi de ikke lenger er i live. Når vi tar vare på disse huskehjelperne, tar vi også vare på minnene. Og når vi tar vare på minner, forholder vi oss til hvert av dem på måter som svarer

Vi ber for

For alle som er offer for vold, terror og krig hver eneste dag i vår verden.

For land som er hardt rammet av korona.

Vennskapsmenigheten i Beit Sahour, og alle berørte av den pågående konflikten i Midtøsten.

For alle barn og unge med psykiske helseutfordringer.

Beboere og ansatte på Bekkelagshjemmet.

For lederne av landet vårt og gjenåpningsprosessen.

til det minneverdige ved dem. Nøkkelord kan være ettertanke, takknemlighet, savn, omsorg, inspirasjon, alt etter som.

Saktens bør vi også huske det som ikke var bra, helgenkongens brutalitet og reformatorens antisemittisme – eller anen som kanskje var landssviker eller overgriper, i hvert fall litt ondssinnet fra tid til annen. Men også av ondt kan man lære godhet. Når hellighet er kontrastfigur for våre minner, kan man se hva som er ondt og reise seg mot det. Det dreier seg ikke om å glemme, men om å sette minnene inn i en forvandlende sammenheng. Og når det kommer til stykket, er det vel slik at det gode som minnene, på den ene eller andre måten, gir oss og gjør med oss, er mer avgjørende enn det som måtte ha vært der av svik eller tilkortkommenhet hos dem vi minnes.

Så fatt mot og tørk støv!

Nytt fra menighetsrådet

• Menighetens foreløpige årsregnskap for 2020 er gjennomgått og godkjent.

• Årsrapporten for 2020 er vedtatt.

• Bydelen har inngått ny driftsavtale med seniorsenteret på SEM for 2021-24.

• På menighetsrådets møte i april deltok barnekorenes ledere i en felles framtidsrettet samtale.

• Menighetsrådet har medvirket ved tilsetting av ny prost.

• Det er nye koster i fellesrådet: Spiret i Ormøy kirke er restaurert og skal

opp igjen, råteskader er under reparasjon, hele kirka skal skrapes og få ny maling.

• Jubileumskomiteen for Bekkelaget kirke er i arbeid, og det planlegges en jubileumsuke (7. - 15. mai 2023).

• Årets menighetsmøte er utsatt til over sommerferien, i håp om at det da kan avholdes som et fysisk møte. På møtet vil gudstjenesteordningen bli presentert, og det legges også opp til orientering og drøfting av framtidig kirkelig organisering.

BARNAS SIDE

Finn 10 fiskearter!

I rutenettet har vi gjemt navnene på 10 vanlige norske fiskeslag. Navnene står fra venstre mot høyre eller nedover. Klarer du finne alle?

K	Å	H	O	I	G	A	N	D	U
O	Q	Y	K	V	E	I	T	E	M
W	E	S	S	L	I	N	G	O	S
S	T	E	I	N	B	I	T	A	K
E	A	R	L	Y	D	A	O	T	A
I	S	O	D	P	Ø	R	R	E	T
D	S	R	U	L	P	A	S	T	E
I	M	A	K	Y	L	A	K	S	I
P	I	R	O	S	Å	F	F	U	S
M	A	K	R	E	L	L	U	S	K
O	S	T	H	O	S	T	E	R	Ø

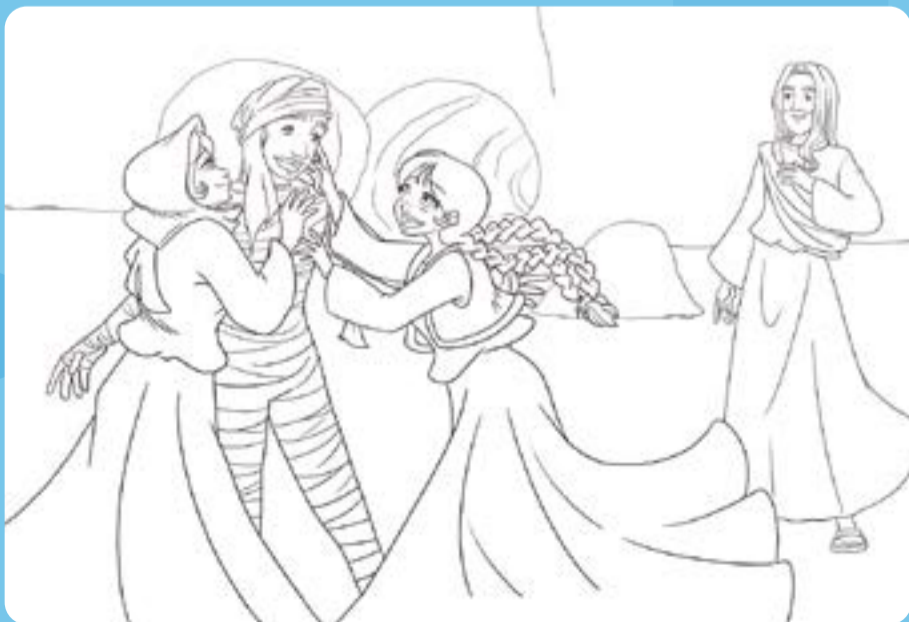
Finn fem feil

De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under? (Tegning: Chiara Bertelli)

Fargelegg!

Broren til Marta og Maria var død. Men Jesus vekket Lazarus opp fra de døde. (Tegning: Chiara Bertelli)

Gi barnebladet BARNAS til et barn du er glad i!

Disse oppgavene er hentet fra bladet.

Bestill abonnement på sondagsskolen.no eller 22 08 71 00.

17. mai i barnehagen

I år feiret Bekkelaget kirkes barnehage nasjonaldagen tirsdag den 18. mai. Barnehagen ble pyntet med flagg både ute og inne. Som forberedelse har barna øvet på 17. mai-sanger, både Ja vi elsker, Norge i rødt, hvitt og blått og Småbarnas nasjonalsang. Barna har tegnet og malt norske flagg og de eldste har lært om hva som skjedde i 1814 gjennom videoen og sangen; Enig og tro til Dovre faller.

Tekst: Heidi Moreno Foto: Bekkelaget kirkes barnehage

Mandag 17. mai regnet det ustoppelig, så da var det ekstra hyggelig at solen tittet frem dagen etter da det var barnehagens tur til å feire «Norges bursdag». Barna møtte pyntet og fine opp i barnehagen og alle hadde med norske flagg. Barnehagen er nå på gult nivå. Det betyr at hver avdeling er én kohort. Vi laget derfor vårt eget tog der vi gikk avdelingsvis og med Maxi-gruppen, dvs. skolestarterne i

Sekkeløp med full innsats.

første rekke bærende på den fine fanen vår. Foreldre, småsøsken og besteforeldre møtte opp for å se toget da vi marsjerte opp kirkebakken. Det ble sang og hurrarop der vi toget oss rundt kirken før vi gikk en liten runde i nabolaget.

Etter toget ble det pølsefest i barnehagen. På avdeling Regnbuen åpnet kiosken og med lekepenger kjøpte barna pølser med lompe og ketsjup. Så ble det arrangert tradisjonelle 17. mai-leker for barna. Alle fikk et aktivitetskort, og for hver lek de deltok i fikk barna klistremerke på kortet etter deltakelse i sekkeløp, potetløp, stylter og ertepose-kasting. Fullt kort ble til premie, og barna fikk hver sin fine badeball.

Kl. 13 besøkte de 23 barna på avdeling Regnbuen Bekkelagshjemmet. Her sang vi både nasjonalsangene i tillegg til Lille Måltrost før vi avsluttet med Sommer kommer i kanon.

Stor applaus fikk vi, og som takk vanket det ispinner til alle.

To år på rad har vi arrangert denne dagen med korona-

restriksjoner, og vi er alle enige om at det er supert å ha et eget lite tog og en enkel feiring med lek og moro, sang og hurrarop i fokus.

Her venter noen på pølser.

Barnehagebarna klare med norske flagg.

En fortelling om en forteller

«Du vet, jeg er jo egentlig en forteller og foreleser, så hva kan du bruke av alt dette?» Spørsmålet kom fra Dagne Groven Myhren da jeg hadde samtalt med henne for å lage et profilintervju. Det ble en eventyrlig kulturhistorisk vandring med utgangspunkt i husmannsplassen Nordjordet under Ekeberg hovedgård.

Tekst og foto: Anne Borgersen Skaug

I dag ligger det tre hus der, huset fra 1927 som hennes far, komponisten Eivind Groven, tegnet for sin voksende familie, Orgelhuset som han reiste for sine renstemte orgler i 1971, og Det nedre huset, der dikteren og kulturarbeideren Ingeborg Refling Hagen virket i mellomkrigstida, og der hun ble arrestert av Gestapo under krigen. Etter krigen fikk Grovenfolket overta hele eiendommen. Hvert hus har sin historie, men vi holder oss i Det nedre der Dagne bor.

Langt tilbake i tid

På tuftene til dette huset har det bodd folk i alle fall siden middelalderen, sier Dagne. «Bygningene har skiftet, men kjernen i det som nå er mitt hus, er nok ca. 400 år gammel.» Dagne krydrer historiene sine med dikt og sanger, med å vise til fotografier og malerier, og med å ta frem bøker av tante Ingeborg, søsteren Aslaug (Groven Michaelsen), og seg selv. Og hun trekker veksler på kunnskap fra sitt virke som «litteraturforsker, folkemusiker, universitetslærer og statsstipendiat» (jfr. Aftenpostens omtale i anledning 80-årsdagen). Hun fylte 80 år i september 2020 og vokste opp i Det øvre huset. Farens bror Sverre, mente at Eivind, og kona, Ragna, Ingeborgs søster, måtte skaffe seg noe større enn «kottet» de bodde i da Aslaug kom til verden våren 1926, 14 år før Dagne. Nå er Dagne den siste gjenlevende av en søskenflokk på 4.

Den Fredrikhaldske Kongevei

Familien betyr mye for Dagne. Hennes glede og stolthet over ektefellen Magne Myhren, som døde i 2015, og over barn og barnebarn, formidler hun fra hjertet. Hun gjør et poeng av at den Fredrikhaldske Kongevei, nå Ekebergveien, tidligere gikk

gjennom hagen, ja rett under tilbygget som rommer hennes kjøkken. Det ble klart da to ukjente damer uventet dukket opp, på leting etter det gamle veiløpet. Det ble dokumentert med et historisk kart som Dagne fikk kopi av.

Hans Nielsen Hauge, grunnloven og Henrik Wergeland

Historiene kommer på løpende bånd, og vi gjør et utvalg. - «Det var på denne veien Hans Nielsen Hauge kom til fots fra Tune i Østfold til Christiania for å trykke sin første bok i 1796. Han ble født for 250 år siden! Anbefaler alle å se filmen fra 1961 bygget over Hauges liv, med Per Sunderland i hovedrollen. Den ligger på Youtube og handler om bl.a. sensur på meningsytringer og år med fangenskap uten lov og dom. Den slags ble det slutt på med grunnloven av 1814.»

- «Langs denne veien kom også Kieltraktaten med bud fra København i januar 1814. Kieltraktaten oppløste helstaten Danmark-Norge og la grunnen for union med Sverige. Hva Norge mente om det, hadde ingen spurt om. Men fremsynte folk innså at landet hadde et handlingsrom som kunne utnyttes til å skape en grunnlov. En grunnlovgivende forsamling ble hasteinnkalt, og vi fikk en av verdens frieste grunnlover. Den ble avgjørende i de uunngåelige forhandlingene med Sverige høsten 1814. Karl Johan og svenskene godtok grunnloven i all hovedsak, og dermed var det åpnet for å videreutvikle et norsk demokrati.

- Tenker også på Wergeland og hans mange bidrag for å bygge den unge nasjonen. Og ikke minst på den vakre teksten han ga barna: «Vi ere en nasjon vi med»

Dagne gjengir sangen utenat, og

Dagne Groven Myhren ved det blomstrende kirsebærtreet med barndomshjemmet i bakgrunnen.

med en innlevelse man bare kan drømme om, tar en liten pause midt i vers tre og sier «Det er jo så vakkert», før hun gjengir ordene; «... de bekker som i engen gå for blomstene å bade...!»

- «Ja, Wergeland, grunnlovens storebror, kan vi takke for innholdet i vår 17. mai-feiring, der barna er sentrale. Egentlig ligger ideen til barnetoget i kim i den sangen. Wergeland har inspirert yngre diktere som Ibsen, Bjørnson, Jonas Lie og mange flere, ja, også nålevende diktere. Folk som Aasen, Bjørnson og flere fulgte opp med nasjonalsanger. Bjørnson ga oss jo «Ja vi elsker...» og iverksatte

det første barnetoget i Wergelands ånd.

«Eventyrkongen, «Peder Christian Asbjørnsen», kan også knyttes til Den Fredrikhaldske kongevei. Han har nok vandret over Ekeberg for å besøke kjæresten, Jomfrua (Andersson) på Gregersseter (gul sveitservilla på Sæther). Ja, du vet vel hvorfor dammen på Midtåsen heter Andersen-dammen? Den ble anlagt av jomfrua! (... men noen tror den har fått navnet sitt fordi det var ender der, Dagne ler...)» - Hun henter fram boka «Eventyrskoger og villastrøk», Årbok for Søndre Aker historielag 2013, der hun selv har skrevet om Asbjørnsen.

Familien og slektens betydning

Dagnes mor, Ragna, var fra Hedmarken, yngst av 6 søsken. En søster og en bror emigrerte til Amerika før 1910. En annen bror forsvant på havet.

«Familien mistet kontakten med ham. Men mormor ga aldri opp håpet, så hver jul, dekket hun på til en ekstra og satte et tent lys i vinduet. Ca 20 år etter mormors død dukket han plutselig opp i barndomshjemmet sammen med en datter på 47 år. Da hadde det rast to verdenskriger. Da han endelig kom hjem fant han et brev fra sin mor som hadde ventet på ham i alle år. «Et godt og klokt brev», sa han.» Hjalmar Hagens dramatiske livshistorie ble spredt gjennom aviser og blad på 1960-tallet.»

Dagne tar frem en bok av Ingeborg Refling Hagen fra 1932. Med innlevelse leser hun høyt diktene «Jeg vil hem att», og «Den syvende dag», om utvandrere som skildrer Norge som et paradys de bærer med seg som en skatt i sinnet. Temaet sto dikteren nær.

Jeg prøver å komme litt tilbake til personen Dagne, men hun er mer interessert i å fortelle om andre. Hun forteller gjerne mer om slekta. På farssiden ætter hun fra Telemark, og på morssiden fra Hedmark. På veggen henger et bilde av farens morfar, Rikard Berge (1815 - 1902), kopi av et

bilde fra 1873, malt av Aksel Ender.

«Fjellbonden Rikards foreldre var haugianere. Rikard ble en lærd mann, selvlært, og en rik kilde for levende folkemusikk og annet tradisjonsstoff. I 12 år var han ordfører på Rauland. Far skrev ned på noter folkemelodiene som levde etter ham.»

Dagne kommer så inn på farens komposisjon «Brudgommen», et helaftens verk som ble uroppført i 1933, for kor, solister og stort orkester, inspirert av Ingeborgs kortroman av samme navn. Hun leser for meg fra storesøster Aslaugs skildring av musikken som, da hun var liten, ble fremført under Munchs sol i Universitetets aula. Tante Ingeborg hadde overbevist foreldrene om at datteren måtte få oppleve sin fars storverk.

«Dagens pandemisituasjon gir «Brudgommen» en særlig klangbunn», sier Dagne ettertenksomt, og lover å sende meg lenke til en Wikipedia-omtale av Brudgommen, diktverket og musikken. Den anbefales og deles herved: <https://no.wikipedia.org/wiki/Brudgommen>. Her er også referanse til musikken på Youtube.

Dagne Groven Myhren leser og forteller.

Til slutt unner vi oss dette:

- «Blant fars mange kunstnerverner, var Dagfin Werenskiold, sønn av eventyrtegneren Erik. Dagfin har skapt bronserelieffene, med motiv fra saligprisningene i Bergprekenen, på hoveddøren til Oslo Domkirke. En dag sist på 1930-tallet ble far oppringt av Dagfin som spurte: «Vil du være Jesus for meg? Du er den eneste hellige mann i by'n». Jeg har selv hørt Dagfin fortelle dette i radio», sier Dagne.

Så ser hun på ser meg og sier; «Hvis du ser på toppen av kirkedøren, vil du oppdage at Jesus- skikkelsen har far som modell». Toppfiguren ble skapt i stua i det øvre huset her på Nordjordet ca. tre år før jeg kom til verden.»

Fortelleren

Dagne Groven Myren er en levende historiebok, ja, oppslagsverk med en fortellerevne og fortellerglede du skal lete lenge etter. Hennes hovedverk er en doktoravhandling på nesten 800 sider i manuskript, utgitt i 1991, om Henrik Wergeland kosmologiske dikt, Skabelsen, Mennesket og Messias i begge

utforminger. Til forfatterskapet hører også en lang rekke fagartikler, bl.a. en viktig artikkel der hun leser Henrik Ibsens Peer Gynt opp mot viktige innsikter i Søren Kierkegaards Enten - Eller (jfr. Sølvblommer/Festskrift til Dagne Groven Myhren på 80 års dagen).

Der vil man også finne f.eks. studier i Jonas Lies eventyrdiktning og i romanen «Is-slottet» av Tarjei Vesaas.». Denne damen kan målbinde, vekke interesse og ta deg inn i sine historier. Hun balanserer mellom sin kunnskap og virkeligheten på en varm måte.

Kjære lesere; jeg anbefaler dere å lese mer om denne damen og hele hennes spennende og flotte familie. Det er som det beste eventyr, bortsett fra at det er helt sant. Stor takk til Dagne Groven Myhren.

Dagne Groven Myhren leser dikt for intervjueren.

Et privilegium

Min første erfaring med å bidra inn i det kirkelige fellesskapet fikk jeg som korgutt i Lademoen kirkes guttekor i Trondheim. Det ble mange år på galleriet, mange årsverk til sammen i øvelser og konserter. Men enda viktigere: Opplevelsen av fellesskapet i koret og, når refleksjonen med årene ble mer modnet, fellesskapet i gudstjenestene. Og – gleden over å få bidra med de vi gutter var gode til: Å synge; gleden av hvordan vår sang berørte andre og bidro til unike møter med Det Hellige i kirkerommet.

Selvsagt var det kloke foreldres prioriteringer som ga retning til livet mitt slik, og det ble etter hvert mange gode samtaler med min far om det å arbeide i organisasjon og menighet. Særlig én samtale sitter i minnet – da var jeg ett-åring for KFUM-KFUK i Trondheim. Jeg hadde vel latt falle et par ord om mye slit og lite takk. Da fortalte far en episode fra sine unge år som KFUM-leder. Han hadde fått et større

arrangement i havn. Ved slutten hadde en stedlig prest ikke spart på blomstrende ord, men ikke et takkens ord til den unge lederen. Skuffet og sliten ble veien hjem tung. Men da, fortalte far, hørte han denne indre stemmen som sa: «Det er jo du som skal takke». Fra da av så min far på det han fikk gjøre i KFUM/K og Lademoen og Lade menigheter i Trondheim ut fra takkens ståsted – privilegiet i å få lov til.

Det ble en samtale og et perspektiv jeg tok med meg inn i det ungdomsarbeidet jeg stod midt oppe i hjemme, og senere i studiene ved MF, ungdomsarbeidet i Nordberg i studietiden, og helt avgjørende for prestetjenesten. Å få tjene er et privilegium, en tillit du får, både fra Gud og mennesker. At vi inn i dette skal huske å takke hverandre, er så avgjort viktig, men ikke selve saken! (Det hører med til historien at far og mor begge fikk Kongens Fortjenestemedalje, samtidig, for sin livslange innsats i

organisasjons- og menighetsliv. Uten tvil en verdig takk.)

Et vendepunkt i livet satte tjenesten i nytt lys for meg. Sist nyttårsaftnen var min prestetjeneste som fast ansatt ugenkallelig over. Men ikke tjenesten, og det viste seg snart: Heller ikke prestetjenesten. Like fullt ga dette tidevervet i livet grobunn for å redefinere tjenesten i eget liv. Det ble dypt meningsfullt å pusse blank vissheten om at tjenesten hadde vært og fortsatt ville være et privilegium. Og tilbake i vikartjeneste oppdaget jeg den store takknemligheten over å få meddele nattverd, forrette dåp, følge mennesker i sorgens landskap og få vie unge mennesker – om enn med bare ti til stede.

Covid-tilværelsen har tatt fra oss så mye handlingsrom, og mye kan sies om fornuften i så strenge tiltak i kirkerommene så lenge. Men når så mye er skrelt vekk av det vi gjerne vil gjøre, er det aller

Vikarprest i Bekkelaget og Ormøy Fredrik Ulseth.

viktigste fortsatt tilgjengelig: Vannet, brødet, vinen. Samt medvandringen i sorgen. For meg har privilegiet i å få gjøre prestetjeneste fått et fornyet lys over seg. Og jeg setter samtidig lys på de utallige tjenester så mange ansatte og frivillige i kirkelandskapet har gjort i denne lukkede tid: Telefoner, e-poster, handlerunder, besøkstjenester – og mye mer. Fordi det har vært vanskelig, har det også blitt enda tydeligere hvor viktig det har vært – og hvilket privilegium det er å få gjøre nettopp disse tjenestene.

I alle faser av livet er det ny erkjennelse å hente, la meg for mitt vedkommende kalle det pensjonistens Covid-skole: «Takk alltid vår Gud og Far for alt i vår herre Jesu Kristi navn» (Ef. 5,20)

Back in business

1. januar ble Fredrik Ulseth pensjonert fra sitt virke som sokneprest i Lambertseter. Og nå er han tilbake – som vikarprest.

Tekst og foto: Robert August Pedersen

Jeg tar en prat med Fredrik. Han forklarer at aldersbestemmelsene sendte ham ut av fast tjeneste.

- Prosten visste imidlertid at jeg «hadde strøm igjen på batteriet» og gjerne tok et tak som vikar. Så det er det som skjer.

Helt fantastisk! Han opplever det å være vikar som helt fantastisk! Det er litt uvant å ikke lenger «ha hånden på rattet». Men samtidig får han nå konsentrere seg om flere av de helt sentrale oppgavene sett i lys av ordinasjonen: Gudstjenester, nattverd, dåp, gravferd.

- Tross de sterke begrensningene Covid-situasjonen legger på oss – å fungere som prest i disse handlingene kjennes helt

fantastisk. Viktige deler av identiteten min ligger ennå i dette. Så jeg er svært takknemlig for denne vikartjenesten.

Vikar i Bekkelaget? Han vikarierer som ressurs for fungerende prost Sverre Bang i Bekkelaget og Ormøy menighet, men skal dekke opp behov både i Oppsal og Bøler.

- Og så blir det en liten sving innom gode gamle Lambertseter også.

På spørsmålet om hvorvidt han kan holde på slik så lenge han vil, svarer Fredrik:

- Det er ikke min vilje det kommer an på, behovet styrer dette. Ut juni samt august og

Fredrik er back in business!

litt til er perspektivet nå. Så vil behovet i prostiet styre arbeidet videre. Både arbeidsgiver og jeg må dessuten passe på at man er innenfor rammene for pensjonistarbeid – har med

pensjon å gjøre. Akkurat nå trives jeg med å stå i det – back in business!

Ny prost i Søndre Aker prosti

Sigmund Akselsen (54) er utnevnt til ny prost i Søndre Aker prosti.

Vår nye prost bodde de to første årene av sitt liv på Nordstrand, men vokste deretter opp i Kristiansand. Sin kirkelige bakgrunn har han fra barne- og ungdomsarbeidet i kirke- og menighetsmiljøet i Randesund.

Tekst: Sverre Bang

Han studerte teologi, først ved Menighetsfakultetet i Oslo, og deretter i Uppsala, Sverige. Deretter gikk turen nordover, til Meløy på Helgelandskysten der han gjorde tjeneste som kapellan. Fra 2001 var han ansatt som ungdomsprest i Jar menighet i Bærum, og seks år etter, i 2007 ble han utnevnt til prest i Grefsen menighet i Oslo, først som kapellan, og syv år etter som sokneprest.

Sigmund Akselsen er gift og er far til tre døtre, som alle er voksne og utflyttet hjemmefra. Han bor på Løren i Oslo. På fritiden er han glad i å løpe, og har løpt mye i Østmarka. Familien har hytte på Sørlandet, og Sigmund som er ganske «handy», holder gjerne på med snekring og annet praktisk arbeid, der. Han liker også å ta en tur på motorsykkelen sin.

Han forteller at han har trivdes

godt i Grefsen menighet, men at han nå kunne tenke seg nye utfordringer. Da stillingen som prost i Søndre Aker ble lyst ut, syntes han at det så ut som en veldig spennende jobb. Nå ser han fram til å komme i gang her hos oss i begynnelsen av september.

Velkommen som vår nye prost, Sigmund Akselsen!

Sigmund Akselsen

Gripekors fra Beit Sahour

Som tidligere omtalt i Kontakten, har familier med tilknytning til Vennskapsmenigheten i Beit Sahour produsert «gripekors» for oss.

Tekst: Maj Volden Foto: Eli Djupvik

Et gripekors er et lite kors av oliventre som er behagelig å holde i. Korsene er ujevnt formet for å passe godt i hånda. Hvert kors er unikt. Det brukes beskårne greiner av oliventreet, slik at ingen trær går til spille i prosessen.

Av og til kan det være fint å ha noe håndfast og konkret å holde i, når du vil samle tankene eller be en bønn. Slik kan det lille korset gi hjelp til å finne ro. Gripekorset kan minne oss om Jesu nærvær i våre liv. Det kan være en slags følgesvenn som er lett å ta fram

og lett å ta med i veska eller lomma. Det lille korset kan stå framme, slik at du ser det akkurat der du er, eller du kan bruke følesansen din for å kjenne på det.

Korsene skal blant annet brukes i trosopplæring, konfirmantprogram og ledertrening. På langfredag, under Åpen kirke, kunne de frammøtte få et kors med seg hjem. Vi vil lage en ordning, hvor de som ønsker det, kan skaffe seg et gripekors. Du kan henvende til Eli Djupvik på Meningshetskantoret, om du er interessert.

Vi vil også se på andre områder hvor gripekorset kan bli tatt i bruk.

Det er fint å tenke på at gripekorset har tatt veien fra olivenlunden i Betlehem og blitt formet av våre venner i vennskapsmenigheten. Vi vet at de akkurat nå er midt i en hverdag preget av grusomme krigshandlinger, urettferdighet og ei usikker framtid.

I en slik situasjon kan det være godt å kjenne at de og vi tilhører et fellesskap med omsorg og bønn og handling tross avstand. Det kan gripekorsene minne oss om.

Sjelens årstider

Berit Åslaug Håkås Tveite er ute med sin første diktsamling. Sjelens årstider rører både det indre liv og naturen.

Tekst og foto: Robert August Pedersen

Fra før av har Åslaug skrevet noveller og romanen «Hildah and the young one and the brown one.» I romanen ble handlingen lagt til Afrika. Det å skrive en diktsamling forklarer hun som noe som har vokst over tid.

- Jeg har alltid vært sterkt forbundet til naturen. Så den handler mye om årstider, jeg er jo glad i naturen.

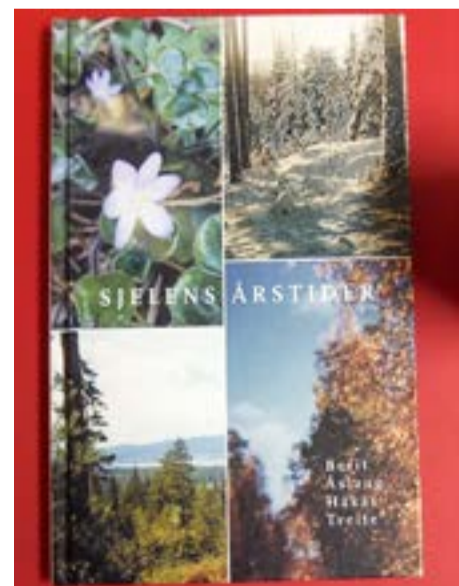
Naturen

I naturskildringene fornemmer vi inntrykk fra yrende vårglede og sommerens dufter til barnlig forventning i advent - står det i presseskrivet til boka. Naturen brukes aktivt til å gi farge til alle diktene. De inneholder også noen hint av skaperen.

Sinnsstemninger

Men vi møter ikke bare

naturskildringer i samlingen. Den beskriver også et stort spekter av sinnsstemninger. I det indre live møter vi menneskesinnets utgrunnelighet fra de dype daler med sorg, smerte, savn og bitterhet til solglade høyder med kriblende livsglede i alle livets stadier. Boka handler på en måte om «livets sykluser,» om ting som står Åslaug nær.

Sjelens årstider: Boka kan bestilles ved å ta kontakt med Åslaug på aaslaugberit@gmail.com eller tlf. 95253371

Konfirmantoversikten 2021

Bekkelaget kirke

lørdag 28.8 kl. 11:00

Berger, Charlotte Pram
Bergman, Filippa Taraldsen
Erlandsen, Elias David
Gravingen, Vår Mogens
Habberstad, Melina
Hanisch, Cathinka Signe
Hartz, Jens
Haugnes, Cathrine
Hundstad, Madelen Sture
Klausen, Stella Marie Bjerkøe
Kvigne, Jaran Husabø
Langfjord, Peder
Lied, Nelly Sofie Våraker
Lund-Holgersen, Julie
Madsen-Kaarød, Sebastian
Mjelde, Mina
Moland, Anna Messel
Nordgarden, Signe Krogh
Nygård, Aleksander Grabowski
Pedersen, Kristoffer
Reingaard, Kine Mundal
Stenvik, Lotte Marie
Svendsen, Hedda Emilie
Thomassen, Iben Berg

Bekkelaget kirke

lørdag 28.8 kl. 14:00

Eide, Aksel
Eide, Phillip Kevin Hanken
Fjeldheim, Leonora Gruner
Fjeldheim, Linus Gruner
Fornes, Eirik
Hansen, Karsten Tobias
Haug, Nicolai
Hirsch, Markus

Hisdal, Mia
Holm, Madeleine Berg
Main-Halvorsen, Madeleine
Nielsen, Oskar Ruud
Nilsen, Elise
Paulsen, Silje Kathrin
Pedersen, Linnea Lie
Rasmussen, Elias Drabløs
Schönfeldt, Fredrik Tyrdal
Skeide, Helena Marie
Skipnes, Ylva Emilie
Slette, Fredrik
Tvedt-Røhmer, Linea
Øye, Alva Østnes
Åland, Eline Helen
Aamodt, Elian

Bekkelaget kirke

lørdag 4.9 kl. 11:00

Andersen, Sara Kruse
Asp, Hilja Ekenes
Broberg, Iselin
Broli-Skjærvik, Eskil
Braathen, Sander
Dietrichson-Bårdsgjerde,
Jonathan Erasmus
Egeland, Petter
Frost, Ole-Fredrik Noreng
Gjendem, Tinde
Haldorsen, Naomi
Hallbing, Herman
Helgaker, Magnus Kurt
Johansen, Alan Drummond
Johansen, Filip Sandven
Kjøraas, Lina Sofie
Kresz, Maria Christiansen
Kristiansen, Hanna

Leikanger, Linea Godin
Riefing, Iben Westby
Rønning, Frid Svanhild Løvmo
Sandvik, Jan Filip
Wahlstrøm, Mathea
Weldingh, Stina Mathea
Øigaren, Celina Carlsen

Bekkelaget kirke

lørdag 4.9 kl. 14:00

Andersen, Christian Malmstedt
Berg, Maren Alnæs
Brenda-Ruud, Theo
Eilertsen, Elise Løken
Fuglestad, Emma Svoren
Haugen, Isabell Seear
Hellestad, Amandus Indrevoll
Ingierd, Jonas Fenne
Isaksen, Isak August
Jacobsen, Kristine Bauer
Kobberdal, Jonas Sunde
Kreken, Eivind Grunt
Letelier, Daniela Breigutu
Nustad, Henrik Nordhem
Ringnes, Viktor Vemer
Sandberg, Mia Christine
Sætre, Mathea
Utstumo, Anniken Aurora Seim
Wegner, Melissa Linnea
Willassen, Sigrid
Wold, Lukas Hansen
Østli, Ida Helene

Bekkelaget kirke

søndag 5.9 kl. 11:00

Andersen, Oscar Furuheim
Bakken, Thea Arnsjø

Bang-Johansen, Adele
Bye, Synne Caroline Langhus
Eklund, Mats
Granstad, Nicoline Kjeldal
Harlem, Oscar Bertrand
Harsem, Celine Lunde
Løken, Helene
Løken, Julie Louise
Nilsson, Heidi Emilia Solberg
Sexe, Aurora
Skybakmoen, Lucas Krakeli
Storvik-Olsen, Lukas
Vatle, Emilie Andrine
Østhus, Vilde Walle

Ormøy kirke

søndag 29.8 kl. 11:00

Bekeng, Henriette Angelina
Christiansen, Arthur Åstasund
Dobbing, Sienna Eva
Kynningsrud
Starberg, Thomas Magnus
Marrero

Ormøy kirke

søndag 29.8 kl. 13:00

Benavent, Philip De Rodez
Haagenrud, Anders
Kaltenborn, Karl Arthur
Krogh-Innli, Josefine
Sandberg, Sverre Gjøn
Skoe, Hedin
Vinje, Balder Emil

Liland, Aurora Amalie Mikalsen
konfirmeres i Borge kirke

Velkommen som konfirmant i 2022

Hei, du som er født i 2006!
Vi ønsker deg velkommen som
konfirmant i kirken.

I konfirmasjonstiden
får du oppleve:

- Gode fellesskap
- Undervisning og samtaler om livets små og store utfordringer
- Å bli kjent med kirken gjennom ulike aktiviteter
- Konfirmantleir på Knattholmen leirsted ved Sandefjord.

Påmelding til konfirmasjonen
skjer på minkirkeside.no/oslo

20.10.2021. kl. 17.30 blir det et
informasjonsmøte i Bekkelaget
kirke hvor du får vite mer om
programmet.

Vi ser fram til
konfirmantåret 2022!

Konfirmantåret 2021 så langt

Vi har i år 124 flotte ungdommer som konfirmanter i vår menighet. Vi startet med samlinger i smågrupper i januar og har møttes en del ganger i vår. Men som så mye annet i denne tiden har smittevernreglene gjort at vi ikke kunne gjøre alt slik vi ønsket. Men vi har hatt flere fine møtepunkt.

Tekst: Mari Løvaas

Konfirmantundervisning utenfor Bekkelaget kirke.

Noe som virkelig må framheves er konfirmantenes fantastiske innsats under årets Fasteaksjon. Vi kunne jo ikke gå på dørene

med bøsse, men konfirmantene var utrolig kreative og satte faktisk ny rekord! Kr 165 000,- til vann for verden, og vi kom på 6.

plass av alle menighetene i Norge. Noen av konfirmantene fikk inn penger for hvor langt de løp, noen pr. triks med fotball, noen

inviterte til konsert på Zoom, noen vasket huset, noen bar lillesøsteren sin en viss distanse, noen pantet flasker, noen preppet ski og mange sendte melding til venner og kjente for å invitere til å bli med på aksjonen. Tusen takk til konfirmanter, foreldre og alle dere i menigheten som støttet opp om aksjonen.

I år har også alle konfirmantene deltatt på et kurs i regi av Mental helse. Et kurs som heter Venn1, som gav grunnleggende kunnskap og verktøy om psykisk helse. Vi har ellers snakket om tro, Jesus, Bibelen, bønn og alle gruppene har også hatt en musikktime med introduksjon til ulike typer kristen musikk. Selv om vi skulle ønsket at vi hadde fått gjort mye mer sammen, er vi glade for de møtepunktene vi har fått og gleder oss til å bli enda bedre kjent med konfirmantene på konfirmantleiren i sommer som vi nå ser fram mot.

Lederkurs

Denne våren har vi igjen og igjen håpet på muligheten for å starte opp med fysiske samlinger. Det har latt vente på seg så da har vi sett oss nødt, nok en gang, til å ta i bruk digitale verktøy. Årets lederkurs var et av disse tiltakene, vi startet opp på Zoom med 10 tidligere konfirmanter.

Tekst og foto: Andreas Herwig Buer

Vi er svært takknemlige for at ungdommene setter av tid og engasjement til å være frivillige i konfirmantarbeidet. Det skal vi aldri ta for gitt.

I lederkurset blir deltakerne utfordret til å reflektere om hva det vil si å være en god leder, hvem har vi rundt oss som oppleves som gode ledere, og hva kan vi lære av de mangfoldige lederne i Bibelen? Vi er innom ulike etiske tilnærminger og bruker case-arbeid flittig. Erfaringen er at case-arbeidet gjør det både spennende og livsnært. Samtidig har vi det gøy, konkurranse eller quiz er

viktig for å få opp engasjementet og ikke minst premieren på slutten av kurset. Vi har også en asfalt retreat nede i sentrum, der vi oppsøker støy, mennesker og det travle - for å finne spor av Gud i byen. En morsom og fin øvelse som gir mange gode refleksjoner.

Konfirmantlederarbeidet vårt er en av de største frivillige gruppene vi har i menigheten, og det er så utrolig bra at de vil engasjere seg, selv under litt andre omstendigheter. Vær gjerne med å be for ungdommene våre og det viktige arbeidet de gjør, og gi de en klapp på skuldra når det blir lov.

Få, men viktige forandringer i gudstjenesteliturgien

Etter at gudstjenestereformen som ble innført i norske kirker i 2013 hadde «satt seg», vedtok Kirke-møtet en del justeringer i tekster og musikk. Reformen fra 2013 innebar stor valgfrihet, men førte samtidig til en uønsket stor variasjon i uttrykk. Det ble vanskelig å kjenne seg i gudstjenesten fra kirke til kirke. Derfor har mye av valgfriheten nå blitt strammet inn. Særlig gjelder dette den liturgiske musikken der 19 alternativer har blitt til fem. Når det gjelder tekstene er forandringene færre, men mange vil mene at de er viktige.

Tekst: Sverre Bang Foto: John Gjertsen

Alle landets menighetsråd har hatt disse gudstjenestejusteringene til behandling. Innenfor de mulighetene som kirkemøtet nå har gitt, har menighetene fastsatt ordningen for sin hovedgudstjeneste.

Ordningen for Bekkelaget kirke og Ormøy kirke har vært forberedt av menighetens gudstjenesteutvalg, og ble vedtatt av menighetsrådet i mars i år, før den ble oversendt biskopen. Her er de tydeligste forandringene som gjelder i Bekkelaget kirke og Ormøy kirke:

Liturgisk musikk

I våre kirker har vi valgt å beholde den liturgiske musikken som vi har brukt de senere årene, med ett unntak: Kyrie-leddet er forandret. I tillegg har vi valgt å åpne for å bruke seriene for fastetid og for festtidene. Noe av dette vil være kjent, mens noe vil være nytt. På menighetens hjemmeside kan man klikke seg inn på noe av det musikalske utvalget.

Åpningshilsen

Til åpningshilsen er det nå en valgmulighet for presten å si: «I Faderens, Sønnens og Den hellige Ånds navn, vår skaper, frigjører og livgiver».

Dagens bønn

Den bønningen som tidligere ble kalt Kollektbønningen, har vært ute noen år, men er nå tilbake som en mulighet under navnet Dagens bønn. Bønningen er plassert tidlig i gudstjenesten og har et innhold som preges av den aktuelle kirkeårsdagen.

Kunngjøringer

I mange år har det ikke vært lagt opp til kunngjøringer i gudstjenestene. Nå åpnes det for dette igjen. Det er ønskelig å begrense mengden av

I den justerte gudstjenesteordningen er blant annet nattverdens utdelingsord forandret.

kunngjøringer, slik at de ikke skal ta for stor plass i gudstjenesten. De vil alternativt kunne gis skriftlig, for eksempel på et gudstjenesteprogram, el.l.

Synsbekjennelse med miljøperspektiv

Synsbekjennelsen som nå blir tatt i bruk i våre gudstjenester er slik:

Hellige Gud, vår skaper, se i nåde til oss. Vi har syndet mot deg og brutt dine bud. Tilgi oss for Jesu Kristi skyld. Sett oss fri til å tjene deg, verne om skaperverket og møte vår neste med kjærlighet.

Løftesordet som følger etter synsbekjennelsen vil nå lyde slik: Så høy som himmelen er over jorden, så veldig er hans miskunn over dem som frykter ham. Så langt som øst er fra vest, tar han syndene våre bort fra oss.

Minnes de døde

Leddene som heter Minnes de døde og bønn for sørgende har nå fått

et nytt ledd i våre kirker. Ett vers av salmen Nå er livet gjemt hos Gud (Svein Ellingsen) leses etter at de dodes navn er nevnt:

Nå er livet gjemt hos Gud. Vi overgir alt til ham.

Håpet er tent i liv og død. Ingen er glemte av Gud.

Deretter bes en bønn for de som sørger.

Nattverden

De mest merkbare forandringene i nattverdliturgien er disse tre:

Ordet «kalk» i innstiftelsesordene nå er byttet ut med «beger»: «Likeså tok han begeret etter måltidet, takket, ga dem og sa: «Drikk alle av det». Dette begeret er den nye pakt i mitt blod....»

Utdelingsordene lyder nå: «Kristi kropp, gitt for deg» og «Kristi blod, gitt for deg».

I tilsigelsesordene etter nattverden er også ordlyden blitt

noe forandret. Det heter nå: «Den korsfestede og oppstandne Jesus Kristus har nå gitt oss sin kropp og sitt blod, som han ga til soning for alle våre synder».

Utsendelsesord

Her vil vi prøve en ny form som også inkluderer menigheten:

Presten/Liturgen: La oss gå i fred, Menigheten: I Jesu Kristi navn.

Disse forandringene vil altså bli innført så snart det igjen blir mulig å holde gudstjeneste i kirkene våre.

Gå gjerne inn på menighetens hjemmesider, klikk deg inn og lytt, både på kjent og ukjent liturgisk musikk. Det lyder fint!

Velkommen til å være med og feire gudstjeneste, så snart det blir mulig!

Ny kirkelig organisering?

Som mange vil vite, er organiseringa av Den norske kirke i støpeskjeen. Dette er en ettervirkning av at den gamle statskirkeordninga ble oppløst. Den nye trossamfunnsloven inneholder imidlertid også noen bestemmelser om Den norske kirke. Det framgår for eksempel at den skal være organisert med sokn og bispedømmer betjent av prest og biskop, men ut over det lille som loven regulerer, er det overlatt til kirkelige organ å fastsette hvordan den organisatoriske oppbygning skal være.

Tekst: Trond Skard Dokka

I medhold av dette igangsatte Kirkerådet «prosjekt kirkelig organisering» og oppnevnte et utvalg til å stå for utredningsarbeidet. Siden grunnstrukturens tre nivå, sokn, bispedømme og hele nasjonen, var gitt ved lov, var det først og fremst på andre nivå en kunne tegne fritt. Slike «frie» nivåer er prostiet og de kommunebaserte kirkelige fellerådene. Med bakgrunn i tidligere kirkelige vedtak fikk utvalget i oppdrag å utrede en modell med bare ett organ for begge disse nivåene, et «prostifellesråd». Det skulle overta de gamle fellerådsfunksjonene, men nå med et prosti, oftest bestående av flere kommuner, som geografisk ramme.

Utvalget har nå avgitt sin sluttrapport, Samhandling i en selvstendig folkekirke. I tillegg foreligger det fire delrapporter med mer detaljerte temautredninger.

Noen forslag vil ventelig bli oppfattet som kontroversielle, også selve ideen om et prostifellesråd. På noen punkt er hovedutvalget delt i sine vurderinger. Det gjør i tillegg selv oppmerksom på at rapporten har noen løse tråder som ikke er ferdig utredet. Alt dette tilsier en skikkelig høringsrunde. Den er nå under forberedelse, og menigheten vil få 1. oktober som frist til å uttale seg.

Hovedtyngden av utredningsarbeidet dreier seg altså om prostifellesrådet, dette tenker man seg som selve «navet» i en ny kirkelig struktur. Men fra omtalen av dette navet er det også noen sideblikk oppover, til bispedømmenivået, og nedover til soknenivået. Det man da er opptatt av, er de konsekvensene det utredete prostifellesrådet vil, eller bør, ha for nivåene over og under. En viktig grunn til den nokså ensidige opptattheten av

prostifellesrådet er behovet for å få en enhetlig arbeidsgiverlinje i kirka. Slik det til nå har vært, har noen hatt fellerådet som arbeidsgiver, mens andre har hatt rettssubjektet Den norske kirke (tidligere staten), i praksis overlatt bispedømmets organer å forvalte. Dette har både skapt problem og gjort det vanskelig å løse problemer. Noen har derfor ment at alle i stedet burde vært ansatt i bispedømmet, andre at alle burde vært ansatt i soknet, hvilket i praksis ville si fellerådet. Innvendingene mot bispedømmet har gått på at det blir for stor avstand mellom arbeidsgiver og ansatt. Innvendingene mot soknet/fellerådet har dreid seg om at mange felleråd er for små og ressursfattige til å håndtere arbeidsgiveransvaret på en god måte. Når en så samtidig har sett behov for en forenkling av organisasjonsstrukturen, samt for en reduksjon av det samlede antall administrativt ansatte, framsto prostifellesrådet som noe nær et Colombi egg: Kirka får en arbeidsgiverlinje. Avstanden mellom arbeidsgiver og ansatt blir hverken for lang eller for kort. Organisasjonen forenkles ved å få ett nivå mindre. Og antallet arbeidsgivere i kirka reduseres fra 349 til drøyt 90.

Så langt høres dette flott ut. Imidlertid ligger det noen utfordringer på lur.

En av de vanskelige er forholdet til kommunene. Den norske kirke valgte jo for kort tid siden å holde fast på den dobbelte finansiering fra både stat og kommune, i stedet for en reint statlig. Kommunemidlene er øremerket bygninger, først og fremst kirker, innen kommunens forskjellige sokn, samt lønn for de stillingene som ikke er prestestillinger. Kommunens bevilgninger forutsetter budsjettframlegg fra soknene. I kommuner med flere sokn, f.eks. Oslo, er det fellerådet som på vegne av soknene tar seg av dette. Hovedgrunnen til at en ville

fastholde den kommunale del av kirkefinansieringa, var verdien av et lokalt ansvar for den lokale kirke. Uten kommunal finansiering, ville soknets kontakt med det lokale sivilsamfunn være i fare, tenkte en, og det lokale presset for å opprettholde bevilgningsnivået ville svekkes.

Men vil ikke det å erstatte et kommunebasert felleråd med et prostifellesråd bestående av flere kommuner ha akkurat disse negative konsekvensene? Mye av energien i utredningsarbeidet springer ut av behovet for å utforme prostifellesrådet og dets oppgaveportefølje på en måte som unngår å uthule kommunenes ansvar.

En annen utfordring ligger i soknene. Vil det å løfte fellerådsfunksjonen opp fra kommune til prosti virkelig gagne soknene, eller vil effekten snarere være en forsterket sentralisering?

Etter vår kirkes lære har prestskapet et særlig kall som er forskjellig fra det kall enhver kristen har. Dette gjelder prester, proster og biskoper. I utredninga dukker dette opp som et uavklart spørsmål vedrørende prostens lederrolle når prostiet får rådsorgan og en stor administrasjon, men det er i virkeligheten et spørsmål som

gjelder presters rolle på alle nivå. Også biskopens framtidige rolle hører til de uavklarte spørsmålene i utredninga.

En siste utfordring som skal nevnes, gjelder kirkeforståelsen. Utredningas argumentasjon er gjennomgående av teknisk/administrativ karakter. Menighetene som lokale, levende fellesskap, sentrert om ei kirke med gudstjenester, aktiviteter og kirkelige handlinger, blir nok beskrevet i sluttrapporten, men den spiller liten rolle som argument. Burde man i større grad ha hensyntatt kirka i denne ikke-tekniske, «åndelige» mening? Og hva ville det i så fall føre til?

Denne presentasjonen av bakgrunn og utfordringer er bare en smakebit. Den som er interessert, kan lese selv og danne seg egne inntrykk. Både sluttrapport og delrapporter er lett tilgjengelige på Den norske kirkes hjemmeside.

Flere trenger fosterhjem: Har du rom for et barn som trenger å bli sett?

Det å bli sett og ha et trygt og godt hjem er viktig for alle barn. De fleste barn har foreldre og foresatte som kan gi dem dette. Men av ulike årsaker er det dessverre noen barn som ikke kan bo hjemme. De trenger et fosterhjem. Og fosterbarn er som alle andre barn. Forskjellige. Felles for alle er behovet for voksne som kan gi trygghet, omsorg og kjærlighet.

Tekst: Kristin Øygard (hentet fra bufdir og kirken.no)

Ambassadøravtale

I dag bor 11 000 barn og unge i fosterhjem, og hvert år er det behov for 1000 nye fosterhjem i Norge. Barn er forskjellige, også når det gjelder tro og livssyn. For å sikre at hvert enkelt barn får en fosterfamilie som passer nettopp dem, har barne- og familieminister Kjell Ingolf Ropstad tatt initiativet til å gjøre en ekstra innsats i 2021 for å rekruttere fosterfamilier med like forskjellig bakgrunn som barna selv har. Han har invitert alle tros- og livssynssamfunn i Norge til en felles dugnad for å rekruttere flere fosterhjem. Den norske kirke har signert en ambassadøravtale med Barne- og Familiedepartementet, Bufdir og Bufetat. Kirken skal delta i et samarbeid for å synliggjøre behovet for fosterhjem med ulike tros- og livssynstilknytning og få flere av sine medlemmer til å vurdere om det å bli fosterhjem kan være noe for dem.

Ulike typer fosterhjem

Siden barn har ulike behov finnes det også ulike typer fosterhjem. Noen er beredskapshjem for akutsituasjoner, noen for enslige mindreårige flyktninger, besøkshjem og andre ordinære fosterhjem.

Ulike barn trenger ulike fosterhjem. Derfor kan mange forskjellige typer familier, både gifte, samboere, enslige og likekjønnede par være egnet. Alle må imidlertid bli godkjent for det enkelte barnet og oppfylle visse generelle krav.

I Oslo trenger over 60 barn hvert år et fosterhjem. På nettsidene til Bufdir kan du lese mer om flere av de barna som nå har behov for et hjem. Både barn i skolealder, søskenpar og ungdommer trenger nå voksne som kan åpne hjemmene sine for dem. Kanskje kan det å være fosterhjem være noe for deg eller dere?

Noe for deg?

Å være fosterhjem er krevende men gir mye glede. Fosterforeldre sier at det største er å oppleve positive endringer hos barnet. På nettsidene kan du lese og høre historiene til både fosterbarn, -søsken og -foreldre, fortalt av dem selv. I tillegg finner du råd og vink fra fagfolk. Historiene kan hjelpe deg som vurderer å ta et velinformert og veloverveid valg.

Lurer du/dere på å bli fosterforeldre er det flere måter å nå rådgiverne i fosterhjemstjenesten på. Du kan skrive inn via kontaktskjema på nettsiden (bufdir.no/fosterhjem), e-post, telefon, fysisk eller digitalt møte eller være med på et informasjonsmøte. I Oslo er førstkomende informasjonsmøte (uforpliktende) 2. juni 17-19 på teams. Neste møte er 2. september 17-19.

Kontakt

Telefon: 23 42 80 09
Epost: fosterhjemstjenesten@bfe.oslo.kommune.no
Nettside: bufdir.no/fosterhjem

Bekkelagshjemmet i pandemitiden

Takk for samarbeidet, all omtanke og fine ord i en vanskelig og krevende tid for oss alle! 2020 er nå historie, og vil stå i historiebøkene som et annerledes år. Pandemien har preget oss alle siden 12. mars, den dagen stengte vi dørene på Bekkelagshjemmet for besøk utenfra. Vi har jobbet mye, det har blitt lange dager, og midt oppi alt vi har stått i, har vi lært mye.

Tekst: Miriam Berntsen Hasle, virksomhetsleder Bekkelagshjemmet Foto: Anne Borgersen Skaug

Vi ser at vårt kontinuerlige arbeid med system, strategi og planer, og gode arbeidsmiljø, har vært grunnleggende i arbeidet med beredskap, risikotenkning og gjennomføring av tiltak vi har måttet iverksette.

Utfordret til å gå nye veier

Det har medført nye møteflater og nye relasjoner som har gjort at vi opplever å være sammen om å finne de beste løsningene for beboere/brukere under denne pandemien.

I denne unormale tiden har vi også blitt utfordret til å tenke nytt og være kreative-kommunikasjon ved bruk av digitale møteplasser som Face Time, Skype, Nyby med pårørende, utekonserter i hagen, telefonkontakt/oppfølging mm.

Jeg berømmer og blir ydmyk av alles pågangsmot, stå-på-vilje, engasjement, omsorg og ivaretagelse av hverandre. Smilende øyne som tok oppmerksomheten fra munnbindet.

Smittevern, stadig endring i prosedyrer, munnbind og avstand og besøksrestriksjoner har preget det året vi har gått ut av og fortsatt er i.

Gode opplevelser i en svært krevende tid

Som leder har jeg lært at jeg må tåle å stå i en hverdag som kan være mer uforutsigbar enn noen gang. Å lede i «fredstid» er krevende, men dette året har til tider vært utholdelig. Dette gjelder også for alle ansatte. Fra å være et åpent langtidshjem for alle, i vårt nærmiljø, har stengningen påvirket oss på flere måter.

Med fokus på åpenhet og nærhet til alle som er tilknyttet huset, har vi på tross av pandemien, funnet rom for gyldne øyeblikk, personsentrert omsorg, aktiviteter, gode dager

Virksomhetsleder Miriam Berntsen Hasle gleder seg til å åpne dørene på ordentlig igjen etter et tøft og utfordrende år.

og fine måltidsopplevelser i lys av koronapandemien og smitteverntiltak.

Vi har alltid vært opptatt av de små øyeblikkene, og vi har erfart nå at det å sette enda mer pris på de små tingene, et smil med øynene bak munnbindet, gir varme!

Inkludering er et av våre satsningsområder og FN-dagen ble feiret, på tross av situasjonen, bare litt annerledes. Vi serverte mat fra flere verdensdeler. Musikk og fellesskapet stod i sentrum.

Hagen vår har bugnet av deilige bær og epler, og dyrkekassene har gitt oss blant annet urter, paprika og jordbær, noe som har gitt oss den perfekte sanse- og måltidsopplevelse.

Nyttige erfaringer og enorm innsats

Generasjonsmøter er en viktig del

av hverdagen, som vi har savnet gjennom dette året! Disse møtene gir oss muligheten for å skape en kultur på tvers av generasjonene, der samhandling, livsglede og gode øyeblikk får stor plass. Mye av det vi har erfart og lært har stor overføringsverdi til andre, og gjør at vi er bedre forberedt og har gode planer og beredskap.

Det har vært gjort en formidabel jobb av våre gode medarbeidere/kolleger i ulike roller og funksjoner som plutselig måtte jobbe i andre roller eller en annen avdeling – vi har sett viktigheten av virkelig å jobbe sammen!

Det å se pårørende stå utenfor Bekkelagshjemmet å vinke og smile til sine på innsiden, har vært rørende og krevende på samme tid. Fra et yrende liv i hus og hage, ble det en stor overgang å stenge dørene. Dørene er igjen åpne for besøk, men vi ser frem til den dagen vi kan si «Velkommen inn» igjen på ordentlig!

*Håp er tanker,
tanker med mening,
tanker med mening i livets tunge
stunder*

*Håp gir oss tro,
tro på oss selv,
tro på at alle kan skape mirakler.*

*Håpet får frem
våre uante krefter,
krefter som overgår hver eneste
mester,*

*Gi aldri opp håpet,
det gir oss vår styrke!
Derfor er håpet så viktig å dyrke!*

Ukjent dikter

Utbedring råteskader på Ormøy kirke og restaurering av spiret

Vi har sett at bjelker i østveggen av kirken råtner. To bjelker må skiftes ut og de får en ikke kjøpt på «Trelasten». Men tømmer er funnet og bjelker laget til. For å komme til, måtte alteret inne i kirken flyttes ut fra veggen. Veggen ble deretter jekket opp og tømmerstokkene tilpasset. Det har vært godt tømmerarbeid som har vært utført.

Tekst: Kirkekomitéen for Ormøy kirke foto: Tove Rasch

Det er fortsatt noen andre stokker i kirkeveggen på østsiden ved inngangen det er råte i, så vi håper Kirkelig Fellestråd også kan ta disse stokkene når arbeiderne er på stedet.

Utbedringene ble satt i gang fordi vi har samlet inn penger til restaurering av spiret på kirken. Men det nyrestaurerte spiret kunne ikke settes opp før råten i tømmerstokkene var ferdig behandlet. Det 6 m lange spiret består av jern, kopper og bly. Det er en kopper-kule i senter av det øvre spiret og det går dårlig sammen med jern. Derfor måtte det legges en bly-plate mellom. Nå er det restaurert og står kanskje

i «hundre år til». Men først må tømmerarbeidene gjøres ferdig, så blir det spirets tur.

Ansvarlig for prosjektet er ing. Terje Grindheim i bygg- og eiendomsavdelingen i Kirkelig fellestråd, Oslo. Han tar sikte på å få kirken skrappt og malt i løpet av våren.

Vi trenger fortsatt økonomisk støtte fra beboere og institusjoner i området og alle som setter pris på en unik trekirke i hovedstaden. Kontonummeret er 1607.43.64784. Vi takker for alle bidrag vi har fått til prosjektet!

Utskifting av råteskadede bjelker i kirken.

Årets dugnad til 17. mai på Ormøy

Tekst og foto: Johne Stødle

Også i år har det vært dugnad rundt Ormøy kirke! Løv er raket, blomster er plantet, hagemøbler er vasket og satt ut!

Egypt og Bekkelaget/ Ormøy menighet

Jeg drømmer om... at flere i vår menighet med egne øyne fikk se og oppleve arbeidet vi støtter i Egypt! Da kunne vi besøke en av Stefanusbarnas mer enn 100 barnehager som alle ligger i slumområder. Vi ville oppleve kontrasten fra veien som borer seg fram mellom søppelhauger og boligrom til vi går inn gjennom porten til barnehagen. Det er som å trå inn i en ny verden! For der er gårdsplassen fylt av glade lekende barn, av barn som får mat og stell, av barn som får undervisning av dyktige ledere, av barn som møtes med omsorg og varme av ledere som har viet livet sitt til denne tjenesten.

Tekst: Vigdis Bjorå Foto: Stefanusalliansen

Slik kunne vi bedre skjønne – at vår økonomiske støtte gir livgivende hjelp for så uendelig mange nødlidende mennesker.

Nytt fra Stefanusbarna

I forrige utgave av Kontakten fikk vi høre at Stefanusbarna har opprettet barnehjem for de mest utsatte barna i «søppelbyen». Det er nå etablert 7 barnehjem der det bor tilsammen 73 barn. Et av barna er «Maram». Hun kom til hjemmet for en måned siden. Maram var tilbaketrukket og nervøs, hun slapp ikke søsterens hånd. Hun snakket ikke, hun lekte ikke. I løpet av de siste ukene har Maram fått god oppfølging og omsorg av lederne både gjennom måltider og samtaler med henne. Nå ser de Maram løpe rundt fylt med latter og glede. “Når jeg hører latteren hennes og ser øynene hennes som lyser, blir jeg varm om hjertet. Vi kan tydelig se effekten kjærlighet og omsorg har hatt på henne”, forteller en av de voksne på hjemmet.

Nytt fra Anafora - biskop Thomas' retreatsenter

Å komme til Anafora, er en spesiell opplevelse, særlig etter et besøk i Kairos slum. Her er fredfylt, fargerike blomster, vakre og harmoniske bygninger og et særskilt miljø. Det er som å komme til en oase. Du møter mennesker fra hele verden, og du møter unge mennesker som er nonner og munk og som hører til på stedet. Hver kveld samles alle til bønn i den vakre kirken som kun er opplyst av stearinlys. Om dagen er det full aktivitet i alle deler av dette store ørkensenteret.

Om kvinners arbeid i Egypt

På Anafora ligger Anastasia, skolesenteret som vi støtter. De siste årene har det blitt lagt vekt på undervisning for kvinner. I Egypt

Noen av jentene på Anafora.

er det ingen selvfølge at kvinner fra fattige kår får mulighet til å utdanne seg. En av kvinnene på Anafora beskrev hvordan hun hadde følt seg som et møbel. Hun skulle bare være til nytte i ulike rom...

I forbindelse med kvinnedagen 8. mars ble Sara, en av Anaforas ledere for kvinneprosjektet, intervjuet av organisasjonen Embrace the Middle East om kvinners rolle i det egyptiske samfunnet:

“For ti år siden var det ikke slik det er nå. Kvinnene hadde ingen

mulighet til å arbeide eller være ledere i samfunnet. De holdt seg i bakgrunnen bak mennene der de heller oppmuntret og støttet mennene istedenfor å være ledere selv. Da vi først prøvde å oppmuntre kvinnene til å ta lederroller, var det ikke lett. I begynnelsen sa folk: “Det vil nok ikke fungere. Vi kan prøve, men vi kommer til å møte på problemer med mennene.” Vi ønsket å lage en gruppe av kvinner som kunne bli ledere, som endringsaktører i samfunnet. Samtidig ønsket vi å fortelle dem at “du er ikke bare en kvinne - du er en som kan skape endringer i

menigheten din, i hjemmet ditt, i samfunnet ditt”.

I dag spiller kvinner fra ulike kår en stadig viktigere rolle i det egyptiske samfunnet. Kvinnearbeidet er et av de mange prosjekter på Anastasia som gir håp om en bedre framtid!

Følg biskop Thomas på Youtube

Anafora har laget en egen Youtube-kanal hvor de publiserer preker og hilsener fra Biskop Thomas. Noen av dem er på engelsk. Kan absolutt anbefales!

Frivillighet

Det er vår, det er grønt ute. Det er farlig nær at bukse blir byttet ut med shorts, og gjenåpning og vaksinerings gjør at vi stadig opplever å leve litt mer normalt. Ting går framover. De siste ukene har vi fått lov til å møtes i mindre grupper, og det har vært svært etterlengtet.

Tekst: Andreas Herwig Buer

Våre fysiske møtepunkter og felleskapsarenaer har lenge blitt tvunget til å være digitale. En stor del av de frivillige oppgavene har blitt satt på vent, og nå går vi mot lysere tider hvor vi igjen kan jobbe sammen.

I Bekkelaget og Ormøy menighet har vi en god tradisjon for frivillighet, og med nærmere 300 aktive frivillige så skulle en tro at vi er fornøyde. Da vi skulle planlegge julegudstjenester i fjor var vi usikre på hvor ambisiøse

vi skulle være. Vi visste at mange av våre frivillige kom til å være hjemme, men vi var usikre på oppslutningen. I evalueringssmøte av julaften viste det seg at vi samlet ca. 1000 mennesker fordelt på 7 utegudstjenester – for det kan vi klappe oss på skuldrene, eller rettere sagt, vi kan klappe de frivillige på skuldrene. Frivillighet fungerer. Overskriften lyder frivillighet, men det igjen handler kanskje dypst sett om felleskap. Vi vil oppfordre deg til å bli med i ett

av våre fellesskap, er det en type felleskap du savner så kanskje vi kan veilede deg til de riktige menneskene, eller om du har lyst til å starte noe selv.

Uten våre frie og villige kommer vi ikke så langt, men uten felleskap kommer du og jeg også muligens til kort. Vi trenger hverandre. Hos oss er du velkommen til begge deler, eller en av delene. Uansett, du er hjertelig velkommen!

Liker du å gå tur?

Hva med å dele ut menighetsbladet Kontakten samtidig?

Vi har flere ledige roder. En rode består vanligvis av 50-100 blad som legges i postkassene.

I år kommer Kontakten ut fire ganger (feb., juni, sept. og nov.)

For mer informasjon kontakt menighetskontoret på tlf. 23 62 98 70 eller epost post.bo.oslo@kirken.no

Velkommen i bladombærerkorpsset!

Givertjeneste for vennskapsmenigheten i Beit Sahour

Du kan nå registrere deg som fast giver til vennskapsmenigheten i Beit Sahour. Registrering som fast giver gjøres enkelt på menighetens nettside:

<https://kirken.no/nb-NO/fellesrad/kirkeneioslo/menigheter/bekkelagetogormoy/snarveier/givertjenesten/>

Det er også mulig å gi engangsbeløp på giverkontoen: 1607.43.64784. Merk betalingen med Beit Sahour.

Grønt hjørne

Anne Grete Taugbøl, diakoniutvalget

Hvordan bli kvitt brunsneglene ?

Her finner du tips om hvordan du forebygger og bekjemper snegleangrep på en miljøvennlig måte.

Brunsneglen, også kjent som mordersneglen og iberiaskogsneglen, som kom til Norge på 1980-tallet med importerte blomster og jord. Den formerer seg raskt, har få naturlige fiender og spiser hageplanter. Derfor har den spredt seg raskt og gjort store skader i mange norske hager.

Gjør livet vanskelig for brunsneglen Holder du hagen ryddig og klipper plenen ofte, blir det vanskelig for snegler å finne skjulesteder. Unngå å

vanne hagen om kvelden. Du kan også beskytte plantene med barrierer: Aske, kalk (eggesskall), sand, sagmugg eller sjømatkall hindrer brunsneglen i å nå fram til plantene.

Plant vekster som brunsneglen ikke liker; Astilbe, begonia, bringebær, bjørnebær, dill, flittig lise, fuksia, geranium, isop, løvemunn, pelargonium, rhododendron, roser, stikkelsbær, valmuer

Mye hageavfall? Vurder kompostbeholder En åpen komposthaug gir gode

forhold for brunsnegler. En løsning kan være å skaffe en lukket, isolert eller uisolert kompostbeholder der sneglene ikke kommer inn. En isolert bunge er det sikreste.

Men ikke drep Boasneglen Boasneglen (også kalt tigersnegl og leopardsnegl) er en stor snegl som noen ganger forveksles med brunsneglen, men denne må du

Brunsnegle (Stock fotos)

ta godt vare på! Boasneglen gjør lite skade på planter, og spiser brunsnegler og brunsnegleegg. Boasneglen er lysebrun med mørke prikker og striper på kroppen, og kalles også leopardsnegl. Også løpebiller og skolopendere ("tusenbein") spiser eggene til brunsneglen.

Kilder: Håkon Lindahl, Fremtiden i våre hender

Leopardsnegle (Eiker arkiv)

Diakoni og pandemi

-Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske, mener Hanne Marie Engdal som jobber som diakon ved Sjømannskirken på Gran Canaria.

Tekst: Inge Mørland Foto: Mette Brandt

Å være diakon under en pandemi har endret arbeidshverdagen til Hanne Marie Engdal.

-Men enten jeg møter én eller ti, er det jo selve møtet som er viktig. Jeg får bedre tid til å være sammen med dem som trenger støtte og hjelp. Det oppleves veldig godt oppi alt.

-Diakon og diakoni er fortsatt fremmedord for mange?

-Diakoni defineres ofte som kirkens omsorgstjeneste. Det handler om å møte alle mennesker der de er i livet, med neste kjærlighet, respekt og likeverd.

-Så diakoni handler ikke om at de sterke skal hjelpe de svake?

-Nei. Det er en feiltolkning å tenke at jeg som diakon alltid er den sterke og tøffe som takler alt. Noen ganger trenger vi alle råd og veiledning, andre ganger trenger noen av oss mat, klær, en klem eller hjelp til å prøve å få livet inn på et godt spor.

Utfordrende sosialsaker

Før Hanne Marie Engdal flyttet til Gran Canaria i fjor, jobbet hun 15 år som diakon i Norge.

-Er det stor forskjell på være diakon i Spania sammenlignet med Norge?

-Ja, egentlig. I Norge er det et helt opplegg for alle eventualiteter av det mennesker sliter med. Det finnes selvsagt et spansk helsevesen her, men ting blir ofte mye mer komplisert når man er i utlandet, med andre regler og ulike rettigheter. Språkbarrieren er også et hinder for mange til å kunne nyttiggjøre seg av de lokale hjelpetiltakene.

-Er det noe som er likt?

-Folk trenger jo den samme omsorgen uansett hvor de er i verden. Det folk sliter med hjemme, sliter folk med her også. Det er sorg, rus, ensomhet, sykdom og utenforskap.

-Hvilke saker er mest krevende?

-Vi blir involvert i mange såkalte sosialsaker som er utfordrende. De tyngste og mest komplekse sakene har sammenheng med rus, psykiatri og omsorgssvikt. Men barn, små barn, som opplever omsorgssvikt i et fremmed land, gjør spesielt inntrykk på meg.

Diakon Hanne Marie Engdal.

Diakon Hanne Marie Engdal.

Det er ille i Norge også, men her har de ofte ikke noe nettverk, bortsett fra Sjømannskirken. Det er tøft, sier hun og legger til at Sjømannskirken har kompetanse på å møte mennesker i vanskelige livssituasjoner, i sjelesorg og sorgarbeid. I tillegg til et godt samarbeid med andre hjelpeinstanser.

Hjemløse nordmenn

-Hender det at du må ut og lete etter nordmenn?

-Det skjer innimellom, men det er viktig for meg å respektere menneskets frie vilje. Jeg møter nordmenn som har valgt å leve som hjemløse her. Noen av dem har vokst opp med rus og overgrep, og mangel på at noen har tatt tak i livene deres som små. Deres handlingsmønstre og referanserammer for hva som er et bra liv er så veldig annerledes enn mitt. Det

kan tilsynelatende virke enkelt å være uteligger her. De slipper å fryse og de mottar mat fra ulike steder. Hvem er jeg da som skal si at de ikke kan leve det livet de lever? Men det er klart at når de mister bankkortet, når trygden ikke kommer, eller når de blir syke, da blir det fryktelig komplisert å være hjemløs og norsk på Gran Canaria.

-Hva gjør du da?

-Jeg prøver å sette dem i stand til å ikke bare være hjelpetrengende, men å handle selv. Til å ta ansvar og myndighet over eget liv. Ofte skulle jeg ønske at jeg kunne ta valgene for dem, sette dem på et fly og få dem inn i et system hjemme i Norge. Men jeg kan ikke frata voksne mennesker de valgmulighetene de har. Så sant de ikke er så dårlige at de er ute av stand til å ta det valget selv.

Jeg prøver å være sammen med dem og støtte dem i en vanskelig situasjon.

Vær et medmenneske

-Hva er ditt beste tips til hvordan vi kan leve litt mer, hva skal jeg si, diakonalt i hverdagen?

-Ikke sett deg selv i sentrum og prøv å se ting ut fra perspektivet til det mennesket du treffer.

-Det er kanskje lettere sagt enn gjort?

-Nei da. Vi må ikke gjøre det så innviklet å være et medmenneske. Forskning viser at noe av det viktigste for oss mennesker er å bli sett og hørt. Ingen av oss er perfekte, vi har alle våre feil og mangler, men vi kan likevel være der for hverandre og skape gode fellesskap. Du kan jo sjelden gjøre noe galt hvis du gir noen et smil, en klapp på skulderen eller ringer og spør «Hvordan har du det?»

Reportasjen er en forkortet versjon av en reportasje som stod i Sjømannskirkens magasin HJEM nr. 1/21

Sjømannskirken – Norsk kirke i utlandet

- Selvstendig og frivillig organisasjon for nordmenn i utlandet
- Gir omsorg, trygghet og fellesskap til nordmenn i utlandet
- 28 kirker over hele verden
- Mer enn 20 omreisende medarbeidere med hele verden som nedslagsfelt

Er til for alle nordmenn - uansett livssyn og bakgrunn.

Planlagte gudstjenester i perioden 13. juni til 26. september

Det er krevende å planlegge i en pandemi-tid. I store deler av månedene som har gått siden 12. mars 2020, har vi måttet ta forbehold om at de annonserte gudstjenestene ville bli avlyst av smittevernhensyn. Oftest viste det seg også at det ble avlysning. I et menighetsblad, som har lang trykkesid, er det spesielt vanskelig å kunngjøre hva som vil komme til å gjelde av nivåer og regler og antall. Vi har derfor i kommende periode valgt å presentere en enkel tabell som viser hvilke gudstjenester som er planlagt, uten å gi så mange detaljer. Vi ber alle følge med på menighetens hjemmesider, og på avisenes gudstjenesteannonser. Her vil det bli kunngjort hva som vil skje i et kortere perspektiv. Vi håper - så snart som mulig - å ønske alle hjertelig velkommen til gudstjeneste.

NB!

Gudstjenester som kunngjøres i denne utgaven av Kontakten kan bli avlyst på grunn av Corona-krisen. Vi henviser til menighetens hjemmeside for aktuell informasjon.

Bekkelaget

SEM

Ormøy

Østmarkskapellet

	Bekkelaget	SEM	Ormøy	Østmarkskapellet
13. juni	11:00 Gudstjeneste		13.00: Friluftsgudstjeneste Villa kirkebakken	11:00 Sportsgudstjeneste
20. juni	11:00 Gudstjeneste	11:00: Gudstjeneste Maks. 20, påmelding 12:00: Gudstjeneste Maks 20, påmelding		11:00 Sportsgudstjeneste
27. juni	11:00 Gudstjeneste			
4. juli	11:00 Gudstjeneste			
11. juli	11:00 Gudstjeneste			
18. juli	11:00 Gudstjeneste			
25. juli	11:00 Gudstjeneste			
1. august	11:00 Gudstjeneste			
8. august	11:00 Gudstjeneste			
15. august	11:00 Gudstjeneste			

NB!

Gudstjenester som kunngjøres i denne utgaven av Kontakten kan bli avlyst på grunn av Corona-krisen. Vi henviser til menighetens hjemmeside for aktuell informasjon.

Bekkelaget

SEM

Ormøy

Østmarkskapellet

22. august	11:00: Gudstjeneste	11:00: Gudstjeneste	11:00: Gudstjeneste	11:00 Sportsgudstjeneste
28. august	Konfirmasjons- gudstjenester			
29. august	11:00: Gudstjeneste		Konfirmasjons- gudstjenester	11:00 Sportsgudstjeneste
4. september	Konfirmasjons- gudstjenester			
5. september	Konfirmasjons- gudstjenester	11:00: Gudstjeneste		11:00 Sportsgudstjeneste
12. september	11:00: Gudstjeneste		11:00: Gudstjeneste	11:00 Sportsgudstjeneste
19. september	11:00: Gudstjeneste for store og små	11:00: Gudstjeneste		11:00 Sportsgudstjeneste
26. september	11:00: Gudstjeneste		11:00: Gudstjeneste	11:00 Sportsgudstjeneste

Slekters gang

Døpte Bekkelaget:

Mathilde Gjørven
Hailey Nicoline Mørkestøl
Grøttland
Agnes Kristine Flagestad
Olivie Seth von Krogh
Hennie Strøm Talsnes
Agnes Løken-Torsæter
Mathias Skjennald Stabenfeldt
Mie Heiestad Dal
Julie Lao Østby
Olav Just Sander-Johannessen

Døpte Ormøy:

Nicolai Young Holter Samuelsen

Døpte andre steder:

Sigrud Sandaaker Lund

Vielse Ormøy:

Elise Galborg Undheim og Eben
Bhujel

Gravferder fra Bekkelaget og Ormøy:

Odd Trygve Kristiansen
Bjørn Amundsen
Edith Syverud
Björg Haug
Ragnar Mathiesen
Ruth Bing

Sidsel Berit Røe
Synnøve Jakobsen
Kirsten Njoten
Brit Notto
Jan Harry Johannessen
Solveig Liv Ellinor Vinje
Turid Fischer
Arnt Johan Skjølås
Bjørn Karlsten
Tove Lillian Berg
Annett Engh Ivarsøy
Helge Kåre Birkeland
Hans Petter Johansen
Berit Synnøve Dyran
Britt Kristoffersen

Jacob Birger Natvig
Leif Roger Lindahl
Britt Karin Rebbeng
Björg Magnussen
Åse Henni Pedersen
Knut Hansen
Per Reidar Andresen
Olav Øystein Siggerud
Martha Sofie Lundesgaard

Ikke alle barn gleder seg til ferien

Gi en trygg ferieopplevelse til familier som har det vanskelig

SMS BK FERIER til **13130** (200 kr),
VIPPS en gave til **13130** eller
gi på konto **3201 52 74165**

Selskapsmat - Catering

*-du kan være trygg
når maten kommer fra...*

Gunnar Ruud

Norderhovsgate 7 - 0654 Oslo
og smaken, den slår ingen!

Ring 23 30 25 00

og vi sender deg vår innholdsrike brosjyre.

ANNE LINE
BEGRAVELSESBYRÅ

Jomfrubråtveien 85,
1179 Oslo

 461 90 056

post@annelinebegravelsesbyraa.no

En verdig avskjed

Erik Saxegaard

Tannlege dr. odont. MNTF
Spesialist i oral protetik

Liv O. Saxegaard

Tannlege MNTF

Fanny Bjørnstad

Tannlege MNTF

Tlf.: 22 28 84 17

Kongsveien 91, 1177 OSLO

Villa Kirkebakken
Menighetshuset på
Ormøy - Til leie

Lokalene er lagt til rette for dåpsfest, konfirmasjon, minnesamvær, møter, konferanser, skoleavslutninger, team-building, fødselsdager for store og små, jule- og sommerlunsjer mm.

For mer informasjon kontakt menighetskontoret på tlf. 23 62 98 70, e-post: post.bo.oslo@kirken.no eller <https://kirken.no/nb-NO/fellesrad/kirkeneioslo/menigheter/bekkelagetogormoy/snarveier/utleie/>

Vi har en avtale med Solglimt catering som gir 10% rabatt på maten, og maten serveres på porselen. Solglimt har også serveringshjelp. Tlf. 22 37 90 09 eller epost post@solglimt.no

Simensbråten-Ekeberg Seniorsenter

Simensbråten-Ekeberg Seniorsenter
BRANNFJELLVEIEN 52, 1181 OSLO
Daglig leder: Torunn Leiknes
Tlf. kontoret: 23 24 49 90
Hårpleie direkte: 23 24 49 91.
Fotpleie direkte: 23 24 49 92
Hjemmeside: www.seniorsenter.no

OBS! På grunn av smittesituasjonen kan åpningstid og program endres. Følg med på hjemmeside/facebook/oppslagstavle i Vårveien og på senteret for oppdatert info.

Åpen kafeteria mandag til fredag kl. 08.30 - 14.30. Middagsservering kl. 13.00 - 14.00: Tirsdag (kjøtt), torsdag (fisk). Øvrige dager smårett/ rundstykker/salat.

Senteret har egen bil. Frivillige sjåfører bringer deg til senteret. Bilen må bestilles senest 14.00.

Velkommen til seniorsenteret!
Torunn Leiknes - Daglig leder
Merethe Røskeland - Husholdstyrer
Wilmine S. Vaagen - Aktivitør

Bekkelaget Seniorsenter

Foreningen Bekkelaget Seniorsenter
Holtveien 6a, 1177 Oslo
Daglig leder: Ketil Aamodt Tlf. kontoret: 23 03 11 30
Hårpleie direkte: 90 68 18 81
Fotpleie direkte: 922 59 447 / 23 03 11 33
Hudpleie direkte: 951 00 729
Mail: post@villaholtet.no
Hjemmeside: www.villaholtet.no
Åpent mandag til fredag fra kl 09.00 til 15.00.
Åpen kafe hver dag fra kl 10.00 til kl 14.00.
Middagsservering tirsdager og torsdager kl 12.30. Påmelding. Lunsj fredag kl. 12.00.
Faste aktiviteter: Trimgrupper, Linedance, datakafe, sangkor, slektsforskning, snekkerverksted, strikkeklubb, bridge, glass- og porselensmaling, treskjæring. Vi henter med egen bil:
Må bestilles senest kl 15.00 dagen før.
Utleie av lokaler: Se www.villaholtet.no

PROGRAM

På grunn av Covid-19 er alle arrangementer foreløpig avlyst

DEN NORSKE KIRKE
Bekkelaget og Ormøy menighet

Menighetskontor og postadresse:
Sandstuveien 15, 1178 Oslo

Kontortid:

På grunn av smittevernshensyn betjenes kontoret ofte gjennom hjemmekontor. Ring oss på 23 62 98 70.

e-post: post.bo.oslo@kirken.no
www.kirken.no/bekkelagetogormoy
Bekkelaget kirke, Sandstuveien 15, 1178 Oslo
Ormøy kirke, Ormøybakken 4b, 0198 Oslo
SEM-huset, Brannfjellveien 52, 1181 Oslo

Ansatte:

Daglig leder John A. Gjertsen,
tlf. 23 62 98 70, e-post: jg233@kirken.no

Sokneprest Sverre Bang,
tlf. 900 87 450, e-post: sb499@kirken.no

Kapellan Johne Stødle,
tlf. 92083671, e-post: js556@kirken.no

Kapellan Mari Løvaas,
tlf. 952 72 120, e-post: ml559@kirken.no

Trosopplæringsleder Kristin Øygard,
tlf. 995 42 113, e-post: ko528@kirken.no

Diakon Andreas Herwig Buer,
e-post: ab565@kirken.no

Menighetskonsulent
Eli Djupvik,
tlf. 23 62 98 70
e-post: ed549@kirken.no

Organist Bekkelaget kirke
Vakant

Kirkemusiker SEM-huset
Øystein Bang, 92838574

Bekkelaget og Ormøy Sokn Eiendom
Forretningsfører André Kobberdal, 984 76 184,
Epost-post@boaseiendom.no

UTLEIE

Bekkelaget Menighetscenter
Kontakt menighetskontoret på 23 62 98 70 eller epost post.bo.oslo@kirken.no

SEM-huset

Inger Marie Sol skjær Johansen
tlf. 918 20 992
e-post: sem.utleie@gmail.com

Villa Kirkebakken

Kontakt menighetskontoret på 23 62 98 70 eller epost post.bo.oslo@kirken.no

Bandskolen

www.bekkelagetbandskole.no/
bekkelagetbandskole@gmail.com
93283251

Bekkelaget kirkes barnehage, Styrer Heidi Skram,
tlf. 22 28 29 61.

Nettsider: www.bekkelagetmenighets.barnehage.no

Simensbråten - Ekeberg Seniorsenter

Daglig leder Torunn Leiknes, tlf. 23 24 49 90
Nettsider: www.seniorsenter.no

Bekkelagshjemmet

Institusjonsleder Miriam Berntsen Hasle,
tlf. 23 16 83 00.
Nettsider: www.bymisjon.no/Virksomheter/Bekkelagshjemmet/

Gaver, givertjeneste og misjonsprosjekt
Bankkonto nr. 1607.43.64784 / Vipps: #44737

Gavekonto SEM Vipps: #16485
Gavekonto Ormøy Vipps: #16487

BØNNESAMLING

Velkommen til bønnesamling i
Bekkelaget kirke torsdager kl. 10.30
(når smittevernreglene tillater det)

Kontaktperson:
Marianne Johnsen mobil:
90664824

BEKKELAGET KIRKE ER ÅPEN

Åpen kirke for stillhet og ettertanke
hver tirsdag fra 19.00 - 21.00
(når smittevernreglene tillater det)

Ekeberg - Bekkelaget frivillighetssentral

FRIVILLIGHETSSENTRALEN SØKER FLERE HJELPERE

Vi søker deg som har tid og mulighet til å hjelpe et medmenneske med daglige gjøremål, for eksempel handle, følge til lege, småreparasjoner i hus/hage, eller rett og slett være telefonvenn og støtte slik at vedkommende greier seg selv.

TIL DEG SOM TRENGER EN HÅNDSREKNING

Kontakt Anne Solberg på telefon 22 19 58 00 eller 98 85 80 37
Åpent hus på Rødstua fra mandag til torsdag kl 11:00-15:00
Frivillighetssentralen gir gratis hjelp til praktiske småting som du ikke greier selv, finner en turvenn, en telefonvenn, eller formidler annen hjelp som du har behov for.

www.frivillig-oslo.no

E-post: friv.ebk@online.no

Bli kjent med nye perspektiver!

Det er ganske stor sannsynlighet for at mye av det du har hørt om kirke og kristendom de siste årene er preget av medias trang til å oppsøke sensasjoner og rariteter, mens det store bildet av hvem personen Jesus faktisk var og hva han etterlot seg ikke er så lett å få tak i.

Den muligheten har du nå.

Bekkelaget og Ormøy menighet arrangerer noe vi kaller

ALPHA-kurs høsten 2021 der vi gjennomgår dette fra A til Å.

Kurset er nettbasert og du kan enkelt følge det fra egen stue, på PC, nettbrett eller mobiltelefon.

Aktuelle datoer:

Kurskveldene blir onsdager kl. 20-21.00 pluss lørdag 30.oktober (dagtid)

Kurset vil vare 11 onsdager, og vi starter 8.sept.

Opplegg for kveldene:

Vi starter med 20-30 minutters undervisning. Etter en kort pause, blir det gruppesamtale i smågrupper via nettet.

Utforsk meningen med livet

Aktuelle temaer:

- Kan livet være mer enn dette?
- Hva er kristen tro?
- Hvem er Jesus?
- Hvorfor døde Jesus?
- Hvorfor bry seg om Jesus?
- Hvordan kan vi tro?
- Hvorfor og hvordan lese Bibelen?
- Hvilken betydning har kirken?

Pris:

Kurset er gratis

Tar du utfordringen?

Vi ser frem til å treffe deg på Alpha-kurset.

Håper du har lyst til å bli med? Sett av datoene allerede nå.

Er du interessert og ønsker mere informasjon eller melde deg på, kontakt:

Terje Fonk,

tlf: 952 72 251

epost: terje.fonk@gmail.com

Vaffelhjertet

Vaffelhjertet er et diakonalt tiltak med fokus på å legge til rette for sosialt felleskap - med noe attåt, gjerne vafler.

Tekst: Andreas Herwig Buer

Vaffelhjertet er et diakonalt tiltak med fokus på å legge til rette for sosialt felleskap - med noe attåt, gjerne vafler. Tekst: Andreas Herwig Buer Det har i lang tid vært mangel på våre faste sosiale møtepunkt som kirkekaffe, kirkemiddag og annet som ikke nødvendigvis starter med «kirke» foran seg. Vaffelhjertet er tenkt som et uformelt treffpunkt med svært lav terskel, der du kan gå forbi, stikke innom eller bli stående for en prat. Tidspunktet er foreløpig lagt samtidig med åpen kirke på søndager og har hatt svært

god oppslutning, selv på dager med regn i luften. Erfaringen viser at mange er sultne på felleskap (kanskje vafler også!), derfor er det gledelig å kunne gjøre dette nå som vi har lov til å møtes ute.

Vaffelhjertet er et sporadisk tilbud, som er så enkelt og konkret som det høres ut. Vil du teste ut å være med på vaffel-laget en søndag så ta kontakt med diakon, Andreas Herwig Buer. Det vil ikke bli opptaksprøve i vaffelsteking, ei heller i kaffekoking, det holder at du har... lyst!

